

Mesej Tiga

Hayat dan Pembinaan dalam Surat-surat Petrus

Bacaan Bible: 1 Ptr. 1:8; 2:1-5, 9; 2 Ptr. 1:3-4

I. Pemikiran utama Surat-surat Petrus dan seluruh Bible ialah hayat dan pembinaan—1 Ptr. 1:23; 2:2-5; 2 Ptr. 1:3-4:

- A. Hayat ialah Tuhan Tritunggal terjasad dalam Kristus dan direalisasikan sebagai Roh itu bagi mendispenkan diri-Nya ke dalam kita untuk kenikmatan kita, dan pembinaan ialah gereja, Tubuh Kristus, rumah rohani Tuhan, sebagai pembesaran dan perluasan Tuhan untuk ekspresi korporat Tuhan—Kej. 2:8-9, 22; Mat. 16:18; Kol. 2:19; Ef. 4:16.
- B. Kristus sebagai benih hayat ialah kudrat hayat dalam kita yang memberi kita segala-gala yang berhubungan dengan hayat dan kesalihan untuk membina gereja yang merupakan kelimpahan hayat yang kaya dan ekspresi hayat menerusi pertumbuhan dan perkembangan hayat—2 Ptr. 1:3-4; bd. Kis. 3:15; *Kidung*, #154, rangkap 4.

II. Matlamat Tuhan adalah untuk memperoleh rumah rohani yang dibina dengan batu-batu hidup—1 Ptr. 2:5:

- A. Sebagai hayat kita, Kristus ialah benih yang tidak dapat korup; untuk pembinaan Tuhan, Dia ialah batu hidup—1:23; 2:4.
- B. Ketika Petrus baru percaya, Tuan memberi dia nama baru, iaitu Petrus—batu (Yoh. 1:42); apabila Petrus menerima wahi berkenaan Kristus, Tuan mewahikan selanjutnya bahawa Dia ialah batuan—batu (Mat. 16:18); melalui dua kejadian ini, Petrus memperoleh tanggapan yang mendalam bahawa Kristus dan percayawan-Nya ialah batu-batu hidup untuk pembinaan Tuhan (1 Ptr. 2:4-8; Kis. 4:11; Yes. 28:16; Za. 4:7).
- C. Menerusi kelahiran dan transformasi, kita sebagai percayawan dalam Kristus ialah batu-batu hidup sebagai duplikasi Kristus; kita dicipta daripada tanah liat (Roma 9:21), tetapi sewaktu dilahirkan, kita menerima benih hayat divin; benih ini bertumbuh dalam kita dan mentransform kita menjadi batu-batu hidup (1 Ptr. 2:5).

III. Memandangkan bangunan Tuhan adalah hidup, maka bangunan itu sedang bertumbuh; pembinaan sebenar bagi gereja sebagai rumah Tuhan adalah melalui pertumbuhan percayawan dalam hayat—Ef. 2:21:

- A. Untuk bertumbuh dalam hayat demi pembinaan Tuhan, kita harus mengasihi Tuan, memberikan perhatian kepada roh kita, dan mengawal hati kita dengan segala kewaspadaan untuk kekal berada di jalan hayat—1 Ptr. 1:8; 2:2, 5; 3:4, 15; Ams. 4:18-23; Ul. 10:12; Mrk. 12:30.
- B. Jika kita ingin hayat Kristus tidak terhalang dalam kita, kita harus mengalami penghancuran salib, kematian Kristus yang membunuh dalam Roh Kristus yang almuhit sebagai Roh kemuliaan, supaya halangan-halangan berikut yang terdapat dalam kita dapat ditanggulangi dan disingkirkan—1 Ptr. 1:11; 4:14; Mzm. 139:23-24:
 - 1. Menjadi orang Kristian bermaksud tidak mengambil apa-apa yang lain selain Kristus sebagai sasaran kita; halangan bagi hal ini ialah tidak mengenali jalan hayat dan tidak mengambil Kristus sebagai hayat kita—Mat. 7:13-14; Flp. 3:8-14; Kol. 3:4; Roma 8:28-29.
 - 2. Halangan kedua ialah kemunafikan; kerohanian seseorang bukan ditentukan melalui penampilan luaran tetapi ditentukan oleh bagaimana dia memberikan perhatian kepada Kristus—Mat. 6:1-6; 15:7-8; Yoh. 5:44; 12:42-43; bd. Yos. 7:21.

3. Halangan ketiga ialah pemberontakan; kita mungkin sangat aktif dan ber-sungguh hati semasa melakukan kerja tetapi masih memenjarakan dan meng-ingkari Kristus yang hidup yang berada dalam kita dengan tidak mempeduli-kan-Nya—Im. 14:9, 14-18; 11:1-2, 46-47; Roma 16:17; 1 Kor. 15:33.
 4. Halangan keempat ialah keupayaan alamiah kita; jika keupayaan alamiah ini kekal tidak dihancurkan dalam kita, keupayaan ini akan menjadi masalah kepada hayat Kristus—2:14-15; 3:12, 16-17; Yud. 19; bd. Im. 10:1-2.
- C. Untuk bertumbuh dalam hayat demi pembinaan Tuhan, kita harus menanggal-kan “segala niat jahat, segala muslihat, kemunafikan, dan rasa iri hati, serta segala kata fitnah”—1 Ptr. 2:1.
- D. Untuk bertumbuh dalam hayat demi pembinaan Tuhan, kita perlu dikhasiati dengan susu kepunyaan sabda murni Tuhan—ay. 2:
1. Susu murni disampaikan dalam sabda Tuhan untuk mengkhasiati manusia dalaman kita menerusi pemahaman minda kita yang rasional dan diasimila-sikan melalui fakulti mental kita—Roma 8:6; bd. Ul. 11:18.
 2. Meskipun susu sabda yang mengkhasiati adalah untuk sukma menerusi minda, tetapi akhirnya susu ini juga mengkhasiati roh kita, menjadikan kita tidak sukmawi tetapi rohani, sesuai untuk dibina menjadi rumah rohani Tuhan—bd. 1 Kor. 2:15.
 3. Untuk menikmati susu sabda, mengecap Tuhan berserta kebaikan-Nya dalam sabda, kita harus menerima sabda-Nya melalui segala doa dan merenungi sabda-Nya—1 Ptr. 2:3; Ef. 6:17-18; Mzm. 119:15, 23, 48, 78, 99, 148:
 - a. Merenungi sabda bererti mengecap dan menikmati sabda melalui pertim-bangan yang teliti—1 Ptr. 2:2-3; Mzm. 119:103.
 - b. Berdoa, berbicara kepada sendiri, dan memuji Tuan juga terangkum dalam merenungi sabda; merenungi sabda bererti “memamah biak”, menerima sabda Tuhan menerusi banyak pertimbangan—Im. 11:3.
 4. Dengan makan Kristus sebagai susu yang mengkhasiati dalam sabda, kita bertumbuh sehingga beroleh penyelamatan penuh, sehingga mencapai kema-tangan menerusi transformasi demi pemuliaan; penyelamatan dalam 1 Petrus 2:2 ialah perkara transformasi demi pembinaan Tuhan.
 5. Kita menikmati “Kristus-susu” untuk mengkhasiati kita supaya kita dapat ditransform dengan Dia yang merupakan “Kristus-batu” dan dibina sebagai “Kristus-Tubuh”, sebagai rumah rohani Tuhan untuk menjadi kehentaran ku-dus—ay. 2-4; 1 Kor. 12:12-13.

IV. Kehentaran kudus, pertubuhan hentar yang berkoordinasi, ialah rumah rohani yang terbina; Tuhan menginginkan satu rumah rohani untuk dihuni-Nya, satu pertubuhan hentar, satu kehentaran korporat untuk melayan-Nya—1 Ptr. 2:5; Kel. 19:5-6:

- A. Kita ialah “ras yang terpilih, kehentaran diraja, bangsa yang kudus, umat yang dibeli untuk dijadikan harta milik” (1 Ptr. 2:9)—*ras yang terpilih* menunjukkan bahawa kita berasal daripada Tuhan; *kehentaran diraja* menunjukkan pelayanan kita terhadap Tuhan; *bangsa yang kudus* menunjukkan bahawa kita ialah ko-muniti untuk Tuhan; dan *umat yang dibeli untuk dijadikan harta milik* pula menunjukkan bahawa kita adalah berharga bagi Tuhan.
- B. Pelayanan kehentaran kita secara korporat adalah untuk mengkhabarkan virtu-virtu Dia yang memanggil kita keluar daripada kegelapan ke dalam cahaya-Nya yang mengagumkan sebagai injil (ay. 9) supaya kita dapat “mempersembahkan korban-korban rohani yang diperkenan Tuhan menerusi Yesus Kristus” (ay. 5b); korban-korban rohani ini ialah:
1. Kristus sebagai realiti segala korban persembahan dalam tamsil Wasiat Lama, seperti korban bakaran, korban sajian, korban perdamaian, korban penebus dosa, dan korban penebus kesalahan—Im. 1—5.

2. Pendosa-pendosa yang diselamatkan melalui pemberitaan injil kita, yang dipersembahkan sebagai anggota-anggota Kristus—Roma 15:16.
 3. Tubuh kita, pujian kita, dan hal-hal yang kita lakukan untuk Tuhan—12:1; Ibr. 13:15-16; Flp. 4:18.
- C. Semua pelayanan kehentaran kita terhadap Tuan harus berasal daripada Dia yang merupakan “Tuhan pengukur” dan bukan daripada kita; semua pelayanan kehentaran kita harus menurut pimpinan-Nya dan batasan-Nya, dengan membenarkan kematian-Nya beroperasi dalam kita, supaya hayat kebangkitan-Nya dapat disalurkan ke dalam orang lain menerusi kita—2 Kor. 10:13; Yoh. 12:24; 21:15-22; 2 Sam. 7:18, 25, 27; Luk. 1:37-38; *Kidung*, #650.